

Arrest

nr. 91 858 van 21 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 19 september 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANDEVOORDE, die *loco* advocaat A. BOERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 12 april 2012 toe op Belgisch grondgebied en diende op 13 april 2012 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 17 augustus 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op (...) 1994 te Accra. U woonde samen met uw moeder, uw zus en uw oudere broer in de wijk Alajo te Accra en u ging naar school in 'Achimota Highschool JSS', en ontmoette daar W.(...) K.(...) E.(...). Ongeveer anderhalf jaar nadat u laatstgenoemde ontmoette, begon u met hem een homoseksuele relatie. Jullie relatie duurde een tijd, en toen jullie op een woensdag terugkwamen vanuit Osu waar jullie eten gekocht hadden, namen jullie afscheid van elkaar en ging u alleen verder richting uw huis. U werd plots gegrepen door vier mannen, waarvan u één man, een zekere Z.(...), kende als vrijwilliger in uw buurt. Ze namen u mee en sloten u op in een kamer. De volgende dag kwamen de imam en het lid van de assemblee van uw buurt u bezoeken in de kamer waar u was opgesloten. De imam zei u dat hij vernomen had dat u seks had met mannen, en deelde u mee dat, volgens de Koran, homoseksuelen onthoofd moeten worden. Hij zei u dat hij u de volgende dag onder handen zou nemen. In de avond kwam er iemand binnen in de kamer waar u was opgesloten, en deze zei u dat uw moeder hem geld gegeven had om u te helpen ontsnappen. Hij opende de deur, u ontsnapte, en u ging naar het huis van uw partner W.(...) en zijn ouders. Daar toegekomen, vertelde u aan de vader van W.(...) wat u overkomen was. Deze zei u dat hij vernomen had dat men zijn zoon wou arresteren, en hij bracht u en W.(...) onder in een hotel te Accra, waar u iets meer dan een maand verbleef. Daar ontmoette u een zekere B.(...) die u reisdocumenten bezorgde. U ging per bus naar Niger, waar u het vliegtuig nam richting Frankrijk. In Frankrijk aangekomen werd u ondergebracht in een gesloten centrum, en werden uw vinger-afdrukken afgenomen. Tijdens uw verblijf in het gesloten centrum werd u gevraagd of u terug wou naar Ghana, en u zei dat dat uw dood zou betekenen. Na zestien dagen in het gesloten centrum te hebben verbleven, werd u per auto op een plaats afgezet, en gezegd dat u 8 dagen heeft om het land te verlaten, en dat, indien u nogmaals gearresteerd zou worden, u in de gevangenis terecht zou komen. U ging daarop op 12 april 2012 naar het treinstation, en toen u daar twee politiemannen zag, sprong u in shock op een trein die u naar het station Brussel-Noord bracht. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 13 april 2012.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient opgemerkt dat u, in het kader van uw asielaanvraag, verklaard heeft geboren te zijn op 25 september 1994. De dienst Vreemdelingenzaken uitte op 13 april 2012 twijfel omtrent uw beweerde leeftijd, waarna een medisch onderzoek werd uitgevoerd op 7 mei 2012, ten einde na te gaan of u al dan niet ouder bent dan 18 jaar. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 23 mei 2012 door de Dienst Voogdij, betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2,2°, 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Programmawet van 24 december 2002, gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test aan dat u zeker ouder bent dan 18 jaar, waarbij 26,8 jaar een minimumleeftijd is. Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.

Verder dient te worden opgemerkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u opgeworpen vervolgingsfeiten

Gevraagd wanneer u Ghana verliet om naar België te komen, antwoordde u dat u de exacte datum niet meer weet, maar dat u wel weet dat u Ghana verliet in november (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). U voegde er hierna aan toe dat de door u opgeworpen vervolgingsfeiten zich voordeden in november 2011, en dat u Ghana verliet in januari 2012 (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (toegevoegd aan het administratieve dossier) verklaarde u dan weer Ghana verlaten te hebben op 20 februari 2012. Op een later moment tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd of u zich de datum herinnert waarop u opgesloten werd, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd of u zich het ongeveer kunt herinneren, antwoordde u eveneens ontkennend. Gevraagd of u het dan helemaal niet weet wanneer dit gebeurde, antwoordde u dat het zou kunnen dat het in augustus was. U voegde eraan toe dat u het niet meer weet en dat het ook zou kunnen dat het oktober was. U verklaarde wel te weten dat u opgesloten werd op een woensdag en dat het ongeveer acht uur 's avonds was (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). U verklaarde verder dat u, nadat u ontsnapte, nog ongeveer iets meer dan dertig dagen in Accra bleef voor uw vertrek uit Ghana (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Het dient opgemerkt dat het onvermogen uwentwege om de door u opgeworpen vervolgingsfeiten enigszins in de tijd te situeren, afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent. Dat u nu eens verklaarde dat deze zich voordeden in november, dan weer dat ze zich in oktober voordeden, maar dat het ook augustus kan geweest zijn, en dat u verder verklaarde dat u het niet meer weet, weet allerminst te overtuigen. Dat u anderzijds wel wist te verklaren dat het rond acht uur 's avonds was op

een woensdag, vergroot verder het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen zich niet meer te herinneren in welke maand dit gebeurde. Het feit dat u, na iets meer dan een maand nadat deze vervolgingsfeiten zouden hebben plaatsgevonden, Ghana reeds verliet, draagt enkel bij tot het bevreemdend karakter van uw verklaringen zich niet meer te herinneren wanneer deze vervolgingsfeiten plaatsgevonden zouden hebben. Immers, de door u opgeworpen vervolgingsfeiten vormden de directe aanleiding voor uw vlucht uit Ghana, en ze vonden plaats een dertigtal dagen voor u Ghana verliet. Dat u, in een poging zich de datum waarop de door u opgeworpen vervolgingsfeiten plaatsgevonden zouden hebben, te herinneren, verklaarde dat het ook augustus of oktober kan geweest zijn, draagt dan ook enkel bij tot het ongeloofwaardige karakter van uw relaas.

U verklaarde dat u opgesloten werd door vertegenwoordigers van de wijk, en u daar de imam zag die u zei dat, volgens de Koran, homoseksuelen onthoofd moeten worden, en dat u op een dag tijdens de avond bevrijd werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd hoelang u daar opgesloten werd, antwoordde u een week (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Op een later moment tijdens het gehoor op het CGVS, verklaarde u dat de imam naar u kwam de dag nadat u opgesloten werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 27). Gevraagd wanneer de man kwam die u hielp ontsnappen, antwoordde u dat dat diezelfde avond was, namelijk donderdagavond. Bovenstaande verklaringen zijn manifest tegenstrijdig. Dat u eerst opperde dat u een week opgesloten werd, en uit uw latere verklaringen eenduidig af te leiden valt dat u van woensdag tot de avond erop opgesloten was, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde opsluiting.

U verklaarde, nadat u aan uw opsluiting ontsnapt was, naar het ouderlijk huis van uw partner W.(...) te zijn gegaan (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Daar vertelde u aan E.(...) – de vader van W.(...) – wat u overkomen was, en deze deelde u mee dat hij over informatie beschikt dat men zijn zoon – uw partner – wou arresteren (zie gehoorverslag CGVS, p. 10 en 28). Daarop besloot W.(...)s vader u en W.(...) in een hotel onder te brengen. Gevraagd hoe E.(...) wist dat zijn zoon gearresteerd zou worden, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd waarom W.(...)s vader gewoon thuisbleef met W.(...), wetende dat men zijn zoon wou arresteren, verklaarde u het niet te weten, en u voegde eraan toe dat hij rijk is en kan manipuleren. Gevraagd of u weet waarom W.(...)s vader W.(...) niet reeds ondergebracht had in het hotel te Accra, antwoordde u ontkennend. Gevraagd door wie W.(...) gezocht werd, en of hij werd gezocht door dezelfde mannen als degenen die u opsloten, dan wel door de politie, antwoordde u te denken dat hij door vrijwilligers gezocht werd. Het dient opgemerkt dat uw verklaringen als zou de vader van W.(...) gewacht hebben met het onderbrengen van zijn zoon in het hotel te Accra, zonder dat u weet waarom hij wachtte, niet weet te overtuigen. Dat de vader van W.(...) – wetende dat men zijn zoon wou arresteren – niets ondernam om zijn zoon in veiligheid onder te brengen, maar dit wel deed nadat u onverwachts toekwam, is niet geloofwaardig. Dat u verder niet weet hoe de vader van W.(...) wist dat men zijn zoon zou arresteren, en u evenmin zeker bent wie W.(...) wou arresteren, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen in deze, daar het allerm minst onredelijk is te verwachten dat u daarnaar zou geïnformeerd hebben, gezien het uw eigen partner was die werd gezocht omwille van zijn homoseksuele relatie met u. Uw verklaring dat de vader van W.(...) rijk is en kan manipuleren, weet verder evenmin te overtuigen, gezien hij W.(...) samen met u onderbracht in een hotel, en later naar Canada zou brengen (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Indien de vader van W.(...) de door u opgeworpen vervolging werkelijk zou kunnen afkopen – gezien uw verklaring dat hij ‘rijk is en kan manipuleren’ – dan zou W.(...) in Ghana kunnen gebleven zijn.

Gevraagd waarom u, na uw ontsnapping, niet naar uw moeder ging – gezien ze u hielp ontsnappen – verklaarde u onder meer dat het niet in u opkwam om naar haar te gaan (zie gehoorverslag CGVS, p. 28). Gevraagd of u, sinds uw vertrek uit Ghana, nog contact heeft gehad met uw moeder, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Gevraagd waarom u niet met uw moeder wilt spreken, verklaarde u dat u haar telefoonnummer niet van buiten kent, en u haar ook niet wilt bellen opdat ze niet zou weten waar u bent, gezien er mensen naar haar kunnen gaan (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U legde echter een brief van uw vriend L.(...) D.(...) neer, waarin hij u meedeelt dat uw moeder en familie voortdurend lastig gevallen worden, en gevraagd worden waar u zich bevindt. Dit wijst er op zijn minst op dat u, onrechtstreeks, wel degelijk in contact staat met uw moeder, en dat u zich allerm minst in de onmogelijkheid bevindt de contactdetails van uw moeder te weten te komen. Uw verklaring dat u uw moeder niet wilt bellen opdat ze niet zou weten waar u zich bevindt, weet verder evenmin te overtuigen, daar u wel uw vriend L.(...) D.(...) contacteerde. Immers, gevraagd of uw vriend L.(...) D.(...) over enige informatie beschikte betreffende uw situatie en problemen in Ghana, antwoordde u dat hij geen kennis had van uw zaak, en hij gechoqueerd was toen u hem zei dat u in België was (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Dat u uw moeder – dankzij wie u aan de door u opgeworpen opsluiting kon ontsnappen – niet wilt contacteren opdat ze niet zou weten waar u bent, maar u anderzijds wel uw vriend L.(...) D.(...) contacteerde – die geen kennis had van uw zaak en gechoqueerd was toen u hem zei dat u in België was – wijst op een danig inconsistente

handelingswijze, dat ze ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

U legde verder een geboorteakte neer, die uw vriend L.(...) D.(...) voor u zou hebben aangevraagd. U verklaarde dat u alles deed om deze geboorteakte te krijgen, opdat u zou kunnen bewijzen dat u geboren bent in het jaar 1994 (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U verklaarde evenwel dat u niet in beroep ging tegen de beslissing – met betrekking tot de door u geopperde geboortedatum – van de Dienst Voogdij, en u legde evenmin de door u verkregen geboorteakte neer bij de Dienst Voogdij. Verder dient ook opgemerkt dat meerdere elementen wijzen op het onbetrouwbare karakter van de door u neergelegde geboorteakte. Er staat immers vermeld dat de informant – L.(...) D.(...) – uw broer is. Gevraagd waarom L.(...) D.(...) als broer vermeld staat, verklaarde u dat L.(...) D.(...) verklaarde uw broer te zijn omdat hem gezegd werd dat een familielid uw naam moest opgeven (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Dit wijst erop dat de door u neergelegde geboorteakte op frauduleuze wijze verkregen is. Verder dient opgemerkt dat uw verklaring dat de, op de door u neergelegde geboorteakte, vermeldde informatie niet volledig correct is – omdat uw vriend L.(...) D.(...) valselijk verklaard zou hebben dat hij uw broer is – enkel ernstige twijfels schept omtrent de betrouwbaarheid van de overige, op de geboorteakte vermeldde, informatie. De door u neergelegde geboorteakte bevat verder geen enkel objectief gegeven (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen zou kunnen worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Bovenstaande vaststellingen laten dan ook enkel toe te concluderen dat de door u neergelegde geboorteakte, geen bewijs vormt van uw leeftijd, noch van uw identiteit.

Vervolgens dient opgemerkt dat u meerdere verklaringen aflegde die ernstig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw – door u beweerde – homoseksuele geaardheid en homoseksuele relatie.

U verklaarde dat de ouders van W.(...) wisten dat hun zoon in mannen geïnteresseerd was, en W.(...) hen gezegd had dat u zijn vriendje bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd wanneer W.(...) dat aan zijn ouders verteld had, verklaarde u het niet te weten. Gevraagd waarom W.(...) dat aan zijn ouders gezegd had, verklaarde u dat hij u dat niet zei. Gevraagd of u dan nooit vroeg waarom hij dat aan zijn ouders zei, gezien de vaststelling dat dergelijke bekentenis niet echt voor de hand liggend is in een land als Ghana, verklaarde u het hem niet gevraagd te hebben. Het dient reeds vastgesteld dat het feit dat u zich geen vragen stelde omtrent het waarom en wanneer van W.(...)s mededeling aan zijn ouders dat u zijn homoseksuele partner bent, twijfels schept met betrekking tot uw verklaringen hieromtrent. Immers, het komt allerm minst doorleefd over dat u W.(...) niet vroeg waarom en wanneer hij dit aan zijn ouders vertelde, gezien het heersende sociaal en politiek stigma ten opzichte van homoseksuelen in Ghana. Dat u, in de wetenschap dat uw homoseksuele partner jullie relatie aan derden opbiechtte, zich daarbij geen vragen stelde omtrent het waarom van dergelijke risicovolle bekentenis, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent, en wijst op het niet-doorleefde karakter van deze.

Gevraagd of de ouders van W.(...) ook wisten dat jullie seks hadden met elkaar, verklaarde u het niet te weten en gaf u aan dat zijn ouders dat nooit vroegen. U voegde eraan toe dat W.(...) hen dat nooit zei, W.(...)s ouders wisten dat jullie een relatie hadden, en W.(...) u nooit zei of hij zijn ouders had gezegd dat jullie seks hadden (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Naast het feit dat deze verklaringen onsamenvattend zijn – u verklaarde immers dat W.(...) het hen nooit zei (wat erop wijst dat u dit weet), alsook dat W.(...) u nooit zei of hij het hen gezegd had (wat erop wijst dat u het niet weet) – dient ook opgemerkt dat deze verklaringen bevreemdend en opmerkelijk zijn, gezien u verklaarde steeds seks te hebben gehad met W.(...) in zijn kamer (zie gehoorverslag CGVS, p. 22 en 24). Dat u geen zinnig antwoord wist te formuleren op de vraag of de ouders van W.(...) al dan niet op de hoogte waren van jullie seksuele relatie, is dan ook opmerkelijk. Immers, gezien u steeds seks had in het ouderlijk huis van W.(...), is het allerm minst onredelijk te verwachten dat u zou willen weten of W.(...)s ouders daar al dan niet van op de hoogte zijn, en of ze daar al dan niet bezwaren tegen hebben, gezien de implicaties van deze wetenschap voor de mate van voorzichtigheid die jullie aan de dag zouden moeten leggen.

Gevraagd of uw vrienden u ooit vragen stelden over uw geaardheid, en of ze u ooit vroegen of u homoseksueel bent, verklaarde u dat u, wanneer u met uw vrienden speelde en u door hen werd aangeraakt, steeds zei dat ze u met rust moeten laten (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). U verklaarde verder dat ze u steeds vroegen of u homo was en, gevraagd of u daarvan een voorbeeld kunt geven, dat wanneer u hen begroette met een knuffel of wanneer u uw hand rond hun nek legde, ze u vroegen of u homoseksueel bent. Gevraagd hoe u daarop reageerde, antwoordde u dat u hen vroeg waarom ze u dat vroegen, en dat ze antwoordden dat enkel homoseksuelen dat doen. Gevraagd of mensen zich geen vragen stelden over het feit dat u geen relaties met meisjes had, antwoordde u dat vrienden van u dat soms wel aan u vroegen, maar dat u hen zei dat u geen vrouwen nodig had. Het dient opgemerkt dat ook deze verklaringen geenszins doorleefd overkomen. Immers, men zou van iemand die homoseksueel is, en opgroeit in een homofobe samenleving waarvoor hij zijn

homoseksuele geaardheid verborgen wenst te houden, op zijn minst kunnen verwachten dat deze zou vermijden om zelf andere mannen te knuffelen, gezien deze andere mannen aangeven dat ze dergelijk gedrag als homoseksueel gedrag percipiëren. Uw verklaring dat ze u dit steeds vroegen, wijst er op dat dit meermaals voorgevallen is, en u uw gedrag aldus niet veranderde in functie van de reacties die u kreeg. Voorts dient vastgesteld dat uw verklaring aan uw vrienden gezegd te hebben dat u geen vrouwen nodig heeft, er verder op wijst dat u gedrag stelde waardoor de kans dat men u als homoseksueel zou beschouwen, enkel vergroot.

Gevraagd of u zich meteen neerlegde bij het besef van uw homoseksuele geaardheid, of dat u ooit de hoop had dat het zou overgaan en u zich tot vrouwen aangetrokken zou voelen, verklaarde u dat u dat idee nooit had, het uw levensstijl was, u het gekozen had en niet aan het andere dacht (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Deze verklaring bevestigt het reeds aangetoonde niet-doorleefde karakter van uw verklaringen omtrent de door u geopperde homoseksuele geaardheid. Immers, dat u 'ervoor koos en niet aan het andere dacht', neemt nog niet weg dat men in een homofobe maatschappij als de Ghanese, permanent geconfronteerd wordt met de verwachtingen van deze maatschappij ten opzichte van het rollenpatroon waaraan mannen dienen te voldoen. Uw verklaring dat het uw keuze en levensstijl was, maakt u dan ook niet immuun ten opzichte van de maatschappelijke verwachtingen, en het is dan ook allerm minst onredelijk te verwachten dat bij de tegenstelling tussen uw gevoelens, keuze en levensstijl enerzijds, en de maatschappelijke verwachtingen anderzijds, ietwat meer reflectie gepaard zou gaan. U verklaarde een praktiserend moslim te zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 28). Gevraagd of u, als homoseksueel en praktiserend oslim, het ooit moeilijk had met het feit dat de islam homoseksualiteit niet aanvaardt, verklaarde u daarmee nooit problemen te hebben gehad, en u er niet voor koos om homoseksueel te zijn. Naast het feit dat deze laatste verklaring in tegenstrijd is met uw voorgaande verklaring, namelijk dat deze levensstijl uw keuze was, dient ook hier opgemerkt dat het volledig gebrek aan reflectie uwentwege, het niet doorleefde karakter van uw verklaringen verder bevestigt. Immers, u verklaarde zelf dat u gezegd werd dat de Koran gebiedt homoseksuelen te onthoofden, en dat de imam vanuit uw buurt u zei dat hij u onder handen zou nemen. In deze is het dan ook redelijk te verwachten dat u blijk zou geven van enige reflectie aangaande de tegenstelling tussen de door u beleden geloofsovertuigingen, en uw eigen homoseksuele geaardheid.

U verklaarde dat, wanneer de imam u zei dat homoseksuelen onthoofd moeten worden, u gechoqueerd was, aangezien u in de moderne wereld en in een grote stad woonde (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd hoe u uw eigen toekomst zag wanneer u zich realiseerde dat u homoseksueel was, gegeven de homofobe houding van de Ghanese maatschappij, antwoordde u dat u zich realiseerde dat Ghana ontwikkelt, ze misschien verlicht zouden worden ten opzichte van homoseksuelen, en u hoopte dat men in Ghana zou begrijpen wat homoseksualiteit is (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Het dient opgemerkt dat deze verklaringen op zijn minst opmerkelijk te noemen zijn, gezien ze blijk geven van een eenduidig positief beeld, en achterliggend positief verwachtingspatroon ten opzichte van de islamitische geloofsbelijdenis en de Ghanese maatschappij. Opnieuw dient het niet-doorleefde karakter van deze verklaringen te worden opgemerkt. Het is immers allerm minst onredelijk te verwachten dat iemand die als homoseksueel en praktiserend moslim opgroeit te midden van een homofobe maatschappij, tot ietwat meer reflectie zou komen wanneer deze nadenkt over zijn toekomst binnen deze maatschappij. Dat u dacht dat de Ghanese maatschappij zich wel zou verlichten, en u gechoqueerd was toen u vernam dat volgens de Koran homoseksuelen onthoofd dienen te worden, wijst dan ook enkel op het reeds aangetoonde niet-doorleefde karakter van uw verklaringen als praktiserend moslim en homoseksueel opgegroeid te zijn in een homofobe maatschappij als de Ghanese.

Gevraagd wat de Ghanese wet stipuleert met betrekking tot homoseksualiteit, verklaarde u nooit de Ghanese wet betreffende homoseksuelen gelezen te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Gevraagd welke straffen er in Ghana bestaan voor homoseksuelen, verklaarde u het eveneens niet te weten. Gevraagd of u het ongeveer weet, en of men er bijvoorbeeld in de gevangenis voor kan terecht komen, dan wel of het enkel bij een boete blijft, verklaarde u opnieuw het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Gevraagd of u weet heeft van homoseksuelen die in Ghana gearresteerd werden omwille van hun homoseksualiteit, verklaarde u ervan gehoord te hebben en voegde u eraan toe hen niet te kennen. Gevraagd of er in Ghana organisaties bestaan die opkomen voor de rechten van homoseksuelen, antwoordde u er geen te kennen. Gevraagd of u weet wat de Belgische wetgeving zegt in verband met homoseksualiteit, antwoordde u opnieuw het niet te weten. De complete onwetendheid uwentwege betreffende de wettelijke bepalingen in verband met homoseksualiteit in uw eigen land, betreffende homoseksuelen die wettelijk vervolgd werden in Ghana en betreffende het al dan niet bestaan van organisaties die de rechten van homoseksuelen in Ghana verdedigen, doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u opgeworpen homoseksuele geaardheid. Dat u evenmin weet welke wettelijke bepalingen er zouden bestaan in België,

betreffende homoseksualiteit, bevestigt verder dit ongeloofwaardig karakter, daar u naar België vluchtte en er internationale bescherming vraagt, omwille van de door u opgeworpen vervolgingsfeiten te Ghana, op basis van uw homoseksuele geaardheid.

U verklaarde dat W.(...) zijn ouders op de hoogte bracht van jullie relatie, omdat u zijn vriend was en opdat jullie samen zouden kunnen opgroeien, en hij u vroeg het ook aan uw moeder te vertellen opdat jullie zouden kunnen opgroeien met jullie relatie (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). U verklaarde eveneens nooit een poging te hebben ondernomen om andere homoseksuelen te ontmoeten, daar u met W.(...) in een relatie was (zie gehoorverslag CGVS, p. 17), en dat u echte liefde voor hem voelde (zie gehoorverslag CGVS, p. 22), hetgeen uitdrukkelijk doet uitschijnen dat zowel u als W.(...) jullie relatie als een monogame relatie beleefden. Verder verklaarde u dat W.(...)s ouders soms uw schoolgeld betaalden voor u (zie gehoorverslag CGVS, p. 10), u reeds meenamen naar een familiebijeenkomst te Kumasi (zie gehoorverslag CGVS, p. 24), en u zelfs eens een scooter cadeau deden (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Gegeven bovenstaande verklaringen zou dan ook verwacht kunnen worden dat u op zijn minst een poging ondernomen zou hebben om, na uw vertrek uit Ghana, met W.(...) in contact te komen. U verklaarde, sinds u het hotel te Accra verliet, niets meer van uw partner W.(...) vernomen te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). U verklaarde dat u poogde W.(...) te bereiken op zijn gsm met Ghanees telefoonnummer, maar dat u geen verbinding kreeg – hetgeen, gezien uw verklaring dat W.(...) naar Canada zou gaan om er te verblijven bij de zus van zijn vader, (zie gehoorverslag CGVS, p. 15), niet opmerkelijk te noemen is. Gevraagd of u de ouders van W.(...) reeds belde sinds u in België bent, antwoordde u ontkennend. Dat u, omdat u geen verbinding kreeg nadat u W.(...) op zijn Ghanees telefoonnummer opbelde, geen verdere pogingen ondernam om met W.(...) in contact te komen, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw relatie met W.(...) en de manier waarop jullie deze relatie beleefden. Dat u zelfs niet poogde om W.(...)s ouders te bellen – die u nota bene financieel steunden, uw relatie met W.(...) goedkeurden en de beleving ervan vergemakkelijkten, en u Ghana hielpen te ontsnappen – terwijl verwacht kan worden dat zij wel beschikken over contactdetails van W.(...) – gezien uw verklaring dat hij naar zijn tante te Canada ging – bevestigt enkel verder het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen betreffende uw relatie met W.(...).

Gegeven het geheel van bovenstaande vaststellingen, dient geconcludeerd dat u de door u beweerde vervolgingsfeiten, homoseksuele relatie en homoseksuele geaardheid, niet aannemelijk heeft kunnen maken.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, heeft u dan ook niet aannemelijk gemaakt dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

De door u voorgelegde geboorteakte werd hiervoor reeds besproken. Voor wat betreft de brief van uw vriend L.(...) D.(...), waarin u wordt geadviseerd om nooit meer terug te komen naar Ghana, kan op geen enkele manier worden nagegaan of en van waaruit deze werd verstuurd. Persoonlijke brieven hebben bovendien een erg beperkte bewijswaarde en kunnen iemands asielrelaas enkel staven voor zover het geloofwaardig en coherent is, wat in casu niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert aangaande de weigering van de hoedanigheid als vluchteling in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Volgens verzoeker baseert de verwerende partij haar weigeringsbeslissing in hoofde op de verklaring van verzoeker dat hij minderjarig is, doch uit een medisch onderzoek gebleken is dat hij 26,8 jaar is. Hierbij merkt verzoeker op dat een louter medische aangelegenheid niet in verband staat met vervolging of het lijden van ernstige schade. Verzoeker beschouwt dit dan ook als sfeerschepperij om de verklaringen van verzoeker ongeloofwaardig te achten. Verzoeker vervolgt dat er geheel voorbij wordt gegaan aan de thans voorliggende geboorteakte waar geen duidelijk en ondubbelzinnig bewijs van vervalsing aanwezig is. Het feit dat L. D. op de akte als broer van verzoeker wordt vermeld terwijl het een loutere vriend is, kan volgens verzoeker enkel bedenkingen doen rijzen over de wijze waarop eenieder een akte kan ontvangen, maar dit toont alleszins niet aan, zo vervolgt hij, dat de inhoud van de akte zelf aangetast is door vervalsingen. Enkel de persoon aan wie deze werd

afgeleverd, is zonder enige inmenging van verzoeker kennelijk onjuist. Met de opmerking dat de geboorteakte niet geverifieerd kan worden door de afwezigheid van biometrische gegevens gaat de verwerende partij volgens verzoeker geheel voorbij aan de eigenheid en de inhoud van een geboorteakte die enkel probeert duidelijkheid te verschaffen over de concrete omstandigheden van de geboorte, met name wie, waar en wanneer geboren is en wie de ouders zijn. De enige biometrische gegevens die op de geboorteakte worden vermeld, zijn volgens verzoeker de lengte en het gewicht. Volgens verzoeker zou een foto niet dienstig zijn omdat het een foto van tijdens de geboorte zou betreffen die niet dienstig kan zijn voor een identificatie op de dag van heden. Verzoeker stelt dat de verwerende partij blijkbaar verwacht dat een geboorteakte voortdurend wordt geüpdatet en steeds actuele gegevens bevat waarbij ze voorbij gaat aan de situatie in eigen land waaraan kennelijk minder eisen worden gesteld dan aan landen waar de administratie en de technologische ondersteuning ervan op een kennelijk lager peil staan dan in België het geval is. Hij besluit dat de geloofwaardigheid en de bewijswaarde van een akte uitgaande van de bevoegde overheid wordt miskend door zich te baseren op louter eenzijdige vaststellingen.

Met betrekking tot zijn algemene geloofwaardigheid stelt verzoeker naar aanleiding van de vastgestelde tegenstrijdigheden in het chronologisch verloop dat de verwerende partij blijkbaar verwacht dat personen op de vlucht een uiterst gedetailleerd dagboek bijhouden dat zij tijdens de gehoren minutieus komen reproduceren. Volgens verzoeker gaat de verwerende partij voorbij aan de beperkingen van het menselijke geheugen, de invloed van traumatische ervaringen en de stresserende situatie van een ondervraging. Verzoeker benadrukt dat beperkte tegenstrijdigheden zoals degene die naar voor komen uit het gehoor van verzoeker normaal zijn en des mensen.

De ongeloofwaardigheid van de reactie van de ouders van W. die wordt afgeleid uit de verklaringen van verzoeker over de rijke ouders van zijn vriend, terwijl die volgens de verwerende partij een andere beslissing zouden genomen hebben, is volgens verzoeker artificieel omdat de verwerende partij zich niet heeft geïnformeerd over wat onder "rijk" wordt verstaan. Volgens verzoeker dient hieronder te worden begrepen dat deze mensen een bovengemiddeld inkomen genieten, geen financiële zorgen hebben en dus louter bovengemiddeld welstellend zijn, waardoor de ongeloofwaardigheid die de verwerende partij hierop stoelt, artificieel van aard is en voortspuit uit een gebrek aan kritische vraagstelling van de verwerende partij.

De geaardheid van verzoeker wordt volgens hem geheel onterecht in twijfel getrokken omdat dit behoort tot zijn innerlijke overtuiging en persoonlijke levenssfeer waarvan geen enkel bewijs kan geleverd worden. Een tegenbewijs kan volgens verzoeker enkel blijken uit overduidelijke zaken die niet te rijmen vallen met een dergelijke geaardheid. Verzoeker stelt dat een dergelijk tegenbewijs niet voorligt, zodat ervan dient te worden uitgegaan dat verzoeker eerlijk is aangaande zijn geaardheid. Verzoeker heeft vervolgens ernstige bedenkingen bij de stelling van de verwerende partij dat verzoekers beweringen een weinig doorleefd karakter hebben. Volgens verzoeker kan hij enkel zijn verhaal vertellen naar best vermogen en onderstreept een integere en correcte manier van vertellen meer de geloofwaardigheid dan het beschikken over een groot oratorisch talent. Verzoeker wijst er in de eerste plaats op dat de communicatie geheel is verlopen via een tolk, waarbij de tolk zich beperkt tot het inhoudelijk exact vertalen van wat wordt gezegd en de inleving of doorleefdheid die door de verwerende partij wordt vereist, geheel verloren gaat door de tussenkomst van tussenpersonen. Het is volgens verzoeker algemeen bekend dat finesses van gezegden voor een groot stuk verloren gaan door de tussenkomst van tussenpersonen. Hierbij wijst verzoeker erop dat de vraagstelling gebeurde in het Engels door een Nederlandstalig iemand en dat verzoeker diende te antwoorden in het Twi aan de tolk die dit dan niet geheel foutloos omzet naar het Engels waarna de reeds vertaalde gezegden opnieuw in het Nederlands geïnterpreteerd worden door de dossierbehandelaar. Volgens verzoeker hoeft het dan ook geen betoog dat de woordelijke bestanddelen van de communicatie verloren gaan en dat het niet doorleefde karakter van de gezegden van verzoeker niet kan aangemerkt worden als een element om de geloofwaardigheid van zijn verklaringen aan te tasten.

Met betrekking tot de onwetendheid van verzoeker over de wetgeving aangaande homoseksualiteit in België en in Ghana. Verzoeker werd in zijn land van herkomst vervolgd voor zijn geaardheid en is alleszins op de hoogte van het bestaan van bepaalde regelgeving. Hierbij wenst verzoeker te benadrukken dat deze regels religieus van aard zijn en dat de interpretatie van deze regels afhankelijk is van de strekking van de islam waarmee men geconfronteerd wordt. Verzoeker vluchtte uit de islamwereld naar het meer verdraagzame Westen. Verder wijst verzoeker erop dat hij ten tijde van het gehoor slechts drie maanden in België was waarbij tal van zaken zoals medische onderzoeken en inburgering dienden geregeld te worden zodat er geen sprake kan zijn van het vergaren van kennis over de regelgeving in België, waardoor dit argument niet van aard is om zijn geloofwaardigheid aan te tasten. Verzoeker besluit dat hij, gelet op de geloofwaardigheid van zijn relaas, als vluchteling moet worden erkend.

Betreffende de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus voert verzoeker in een tweede middel de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat het in navolging van de vrees voor vervolging als een zekerheid moet worden beschouwd dat verzoeker ernstige schade riskeert. Verzoeker verwijst voor wat de schending betreft van zijn rechten als individu behorend tot een minderheid naar zijn asielrelaas. Hij voldoet dan ook, zo besluit verzoeker, aan de voorwaarden om te genieten van de subsidiaire bescherming.

2.2. De Raad merkt op dat verzoeker niet kan worden bijgetreden waar hij stelt dat de beslissing in hoofdeorde gebaseerd is op het leeftijdsonderzoek. In de bestreden beslissing wordt het resultaat van het leeftijdsonderzoek (stuk 9, Inventaris + diverse documenten DVZ, kennisgeving beslissing Dienst Voogdij FOD Justitie, 23 mei 2012) immers enkel aangehaald om de toepassing van het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind uit te sluiten. Hoewel het resultaat van dit medisch onderzoek inderdaad niet in rechtstreeks verband staat met de door verzoeker voorgehouden vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade, doet het feit dat hij verklaarde geboren te zijn op (...) 1994 (en dus nog te zijn minderjarig op het ogenblik van zijn asielaanvraag), terwijl op basis van het medisch onderzoek bleek dat hij minimaal 26,8 jaar oud is, in ernstige mate afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid. Deze ongeloofwaardigheid komt sterk naar voor in zijn verklaring dat hij in dezelfde klas zou hebben gezeten als zijn vriend W. (stuk 3, gehoorverslag CGVS 24 juli 2012, p. 10) die zogenaamd 18 jaar oud was en volgens zijn beweringen enkele maanden ouder was dan hijzelf (*Ibid.*, p. 20), terwijl hij in werkelijkheid vele jaren ouder was dan W. Aangezien de figuur van W. een cruciale rol speelt in de aangehaalde vervolgingsfeiten, zetten de leugenachtige verklaringen van verzoeker over zijn leeftijd de geloofwaardigheid van zijn ganse asielrelaas in ernstige mate op de helling. Voor zover verzoeker het oneens is met de conclusie van het leeftijdsonderzoek, dient hij gebruik te maken van de beroepsmogelijkheid bij de Raad van State die op de brief van de Dienst Voogdij van 23 mei 2012 werd vermeld.

2.3. Bij verwerping ervan dient de Raad niet aan te tonen dat de voorgebrachte bewijsstukken vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom ze naar zijn oordeel onvoldoende bewijskracht bezitten (cf. RvS 27 februari 2001, nr. 93 591), d.w.z. onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (RvS 11 april 2008, nr. 181 967; RvS 11 oktober 2007, nr. 175 643). De neergelegde geboorteakte (stuk 11, Documenten) kan niet als bewijs worden aanvaard van de identiteit of de leeftijd van verzoeker. In tegenstelling tot wat verzoeker lijkt te beweren, vereist de commissaris-generaal niet dat de geboorteakte biometrische gegevens zou bevatten of constant zou worden geüpdatet, maar stelt hij enkel vast dat er geen ondersteunend identiteitsdocument voorhanden is met een foto, vingerafdrukken, handtekening of biometrische gegevens, dat toelaat de geboorteakte te verbinden met de persoon van verzoeker. Een geboorteakte vormt geen bewijs van identiteit en verzoeker verklaarde trouwens zelf uitdrukkelijk dat hij geen enkel identiteitsdocument uit Ghana heeft (stuk 3, gehoorverslag CGVS 24 juli 2012, p. 8-9). Met betrekking tot de inhoud van de geboorteakte blijkt dat verzoekers vriend L. D, die de geboorteakte voor hem heeft opgehaald (*Ibid.*, p. 4), op de akte zelf als zijn broer wordt vermeld, waardoor minstens een gedeelte van de inhoud van de akte niet met de werkelijkheid overeenstemt. De verklaringen van verzoeker over de wijze waarop het document werd bekomen zijn evenmin verhelderend. Verzoeker beweerde dat zijn vriend het document haalde in het ziekenhuis waar hij geboren is, maar weet niet of hij werd doorverwezen en weet bovendien niet wanneer zijn vriend dit document ophaalde (*Ibid.*, p. 9). Hierbij dient ook te worden verwezen naar wat hierboven werd gesteld in verband met de geboortedatum die op de akte werd vermeld. In de beslissing wordt overigens niet betwist dat de geboorteakte eventueel zou uitgaan van de daartoe bevoegde overheid, maar wordt enkel vastgesteld dat aan de inhoud ervan geen enkel geloof kan worden gehecht. Verzoeker oppert weliswaar dat de bewijswaarde van het document op grond van eenzijdige vaststellingen wordt ontkracht, maar hij slaagt er niet in het minst in deze pertinente vaststellingen te weerleggen.

2.4. Van een asielzoeker wordt verwacht dat deze belangrijke gebeurtenissen naar plaats en tijd kan situeren, gezien kan verwacht worden dat bepalende ervaringen in het geheugen gegrift zouden staan zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben waardoor deze persoon daar in een later stadium nog een gedetailleerde en coherente beschrijving van kan geven. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker die beweert te zijn vastgehouden door de wijkverantwoordelijken naar aanleiding van zijn homoseksuele relatie met W., zich enkel kan herinneren dat deze vasthouding op een woensdagavond (stuk 3, gehoorverslag CGVS 24 juli 2012, p. 12) rond 8 uur 's avonds (*Ibid.*, p. 26) plaatsvond, maar zich geenszins de datum kan herinneren en dit lukraak in augustus of in oktober situeert (*Ibid.*, p. 12). Tevens verklaarde verzoeker op het ene moment dat hij Ghana verliet op 20 februari 2012 (stuk 8, Verklaring DVZ 25 juni 2012, punt 35, Reisroute), terwijl hij elders verklaarde in november 2011 Ghana te hebben verlaten (stuk 3, gehoorverslag CGVS 24 juli 2012, p., p. 4). Anderzijds verklaarde verzoeker

na de vervolgingsfeiten en voor zijn vertrek uit Ghana iets meer dan een maand in een hotel in Accra te hebben verbleven (*Ibid.*, p. 12), waardoor mag worden verwacht dat hij in staat is de chronologie van de feiten minstens bij benadering te reconstrueren. Er wordt van verzoeker geenszins verwacht dat hij de data minutieus zou kunnen reproduceren, maar enkel dat hij, rekening houdend met de beperkingen van het menselijk geheugen, de verschillende evenementen logisch in de tijd kan ordenen. De traumatische ervaringen en de stresserende situatie van het gehoor doen geen afbreuk aan de plicht om het asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (*cf.* RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Uit de discrepanties in de situering in de tijd van dergelijke ingrijpende gebeurtenissen zoals zijn vasthouding en zijn vertrek uit zijn land van herkomst kan rechtsgeldig worden besloten dat verzoekers verklaringen met betrekking tot de beweerde vervolgingsfeiten elke geloofwaardigheid onthberen.

2.5. Er kan niet worden ingezien hoe het verwijt van verzoeker aan het adres van de verwerende partij dat deze zich niet heeft geïnformeerd wat onder “rijk” wordt verstaan, afbreuk doet aan de vaststellingen van de commissaris-generaal. Blijkens het gehoorverslag had verzoeker verklaard dat W's vader, die op de hoogte was van de nakende arrestatie van zijn zoon, gewoon met hem thuis bleef omdat hij rijk is en kan manipuleren (stuk 3, gehoorverslag CGVS 24 juli 2012, p. 28). Nochtans vond W's vader het blijkbaar noodzakelijk zijn zoon en verzoeker achteraf onder te brengen in een hotel in Accra (*Ibid.*, p. 14) en zijn zoon naar Canada te brengen (*Ibid.*, p. 15). De commissaris-generaal vraagt zich terecht af waarom het vertrek van W. uit zijn land van herkomst noodzakelijk is als ervan kan worden uitgegaan dat zijn vader toch bij machte is om de zaken te manipuleren. De ongeloofwaardigheid die wordt afgeleid uit de verklaringen van verzoeker is dus allerm minst artificieel en spruit zeker niet voort uit de vraagstelling van de dossierbehandelaar.

2.6. Zoals verzoeker terecht opmerkt, kan geen onomstotelijk bewijs worden geleverd van iemands geaardheid. De geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker over zijn geaardheid kan echter niet enkel door een tegenbewijs worden ondermijnd, maar ook door een onderzoek van deze verklaringen zelf. Verzoeker toont immers niet aan dat de commissaris-generaal de hem toegekende ruime appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door de verklaringen van verzoeker te kaderen in de context in zijn land van herkomst en op grond hiervan tot het weinig doorleefde karakter hiervan te besluiten. Zo verklaarde verzoeker onder andere als praktiserend moslim in een homofoob land als Ghana nooit geworsteld te hebben met de incompatibiliteit van zijn geaardheid met zijn geloof (stuk 3, gehoorverslag CGVS 24 juli 2012, p. 28), wat niet getuigt van zelfreflectie. Dit klemt des te meer gezien verzoeker verklaarde dat de Imam hem erop wees dat mannen die seks hebben met mannen volgens de Koran onthoofd moeten worden (*Ibid.*, p. 10), waardoor zeker kan worden verwacht dat verzoeker een geloofs- en persoonlijkheids crisis zou doormaken. Uit dit alles vloeit voort dat de verklaringen van verzoeker, gelet op de Ghanese context, weinig doorleefd overkomen. Verzoeker lijkt het gebrek aan doorleefd karakter van zijn verklaringen te willen toeschrijven aan het feit dat de communicatie via tolken verliep. Uit het gehoorverslag kan echter geenszins worden afgeleid dat de dubbele vertaling vanuit het Twi naar het Engels en vanuit het Engels naar het Nederlands voor problemen heeft gezorgd en op het einde van het gehoor werden geen opmerkingen in die zin gemaakt.

2.7. De stelling van verzoeker dat hij alleszins op de hoogte is van het bestaan van bepaalde regelgeving wordt niet ondersteund door de gegevens van het administratief dossier. Verzoeker verklaarde immers dat hij nooit de wet las over homo's in Ghana en niet in het minst weet of er straffen bestaan voor homoseksuelen (stuk 3, gehoorverslag CGVS 24 juli 2012, p. 25-26). Er kan niet worden ingezien waarom verzoeker plots in zijn verzoekschrift specificeert dat deze regels van religieuze aard zijn en afhankelijk zijn van de strekking van de islam waarmee men geconfronteerd wordt. De Raad wijst erop dat verzoekers geloofwaardigheid in belangrijke mate op de helling komt te staan doordat hij totaal niet op de hoogte is van wat de Belgische wetgeving zegt over homoseksualiteit. Vermits verzoeker internationale bescherming zoekt omwille van zijn geaardheid, mag immers worden verwacht dat hij zich hierover minimaal informeert. Het feit dat hij gedurende zijn verblijf in België andere katten te geselen had, zoals hij in zijn verzoekschrift suggereert, vormt geen rechtvaardiging voor zijn gebrek aan interesse voor het maatschappelijke standpunt inzake homoseksualiteit in België. Uit het geheel van vaststellingen van de commissaris-generaal kon rechtsgeldig worden afgeleid dat de verklaringen van verzoeker over zijn homoseksuele geaardheid ongeloofwaardig zijn.

2.8. Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door hem aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te

maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Er werd geen schending aangetoond van artikel 48/3 of artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De aangevoerde middelen zijn ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig november tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

F. TAMBORIJN